

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Str. Stavropoleos nr. 6, sector 3, București, cod poștal 030084, România
Tel: +4 021.310.46.41 Fax: +4 021.890.07.45 și +4 021.310.46.42 www.cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 198 / C8 / 154

Data: 27.01.2017

Prin contestația nr. 1397/16.01.2017, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 1825/17.01.2017, depusă de SC Costa Utilaje SRL, cu sediul în str. Aron Cotruș nr. 57, scara A, etaj 5, apartament 18, sector 1, București, și adresa aleasă pentru comunicarea actelor de procedură la punctul de lucru din Șoseaua de Centură nr. 7A, Tunari, județul Ilfov, CUI 30043763, număr de înregistrare în registrul comerțului J40/4026/2012, reprezentată de domnul Constantin Mincu Pătrașcu-Brâncuși – mandatar cu drepturi depline de administrare și de doamna Maria Luminița Mincu Pătrașcu-Brâncuși – consilier juridic, privind procedura simplificată pentru atribuirea contractului de furnizare a unui buldoexcavator, cod CPV 43262100-8, cu data limită de depunere a ofertelor 19.12.2016, organizată de Comuna Vlădeni, cu sediul în comuna Vlădeni, DN 3B, județul Ialomița, în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea rezultatului procedurii de atribuire și reevaluarea ofertei sale.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care ofertantul SC Costa Utilaje SRL reclamă decizia autorității contractante de respingere, ca neconformă, a ofertei sale, în cadrul procedurii de atribuire menționată în partea introductivă, învederând, în motivare,

nelegalitatea cerinței din caietul de sarcini cu privire la prezentarea autorizației de livrare în original direct către autoritate, cerință care a stat la baza respingerii ofertei.

Cu adresele nr. 2399 și 2400/154-C8/19.01.2017, Consiliul a solicitat părților litigante, între altele, punctul de vedere asupra excepției tardivității contestației, întrucât răspunsul autorității la notificarea prealabilă a fost primit de SC Costa Utilaje SRL la 05.01.2017, iar termenul de contestare stabilit de art. 8 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016 era de 5 zile. Totodată, contestația a fost transmisă Consiliului prin e-mail, la data de 16.01.2017, ora 17:07, în condițiile în care programul de lucru al Consiliului încetează la ora 17:00, iar la art. 182 alin. (2) C. proc. civ. se prevede că, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanță sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal.

În punctul său de vedere nr. 206/20.01.2017, înregistrat la Consiliu cu nr. 2600/20.01.2017, autoritatea contractantă solicită respingerea contestației depusă de SC Costa Utilaje SRL ca fiind tardivă și neîntemeiată. În ceea ce privește caracterul tardiv, autoritatea arată că a înștiințat SC Costa Utilaje SRL, la 23.12.2016, despre respingerea ofertei sale, iar notificarea prealabilă împotriva respingerii este din 03.01.2017, după expirarea termenului legal pentru depunerea notificării, de 5 zile, prevăzut la art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016. În consecință, notificarea a fost respinsă, prin răspunsul nr. 9/05.01.2017, ca tardiv formulată.

Pentru ca operatorul economic să poată uza de căile de atac prevăzute de Legea nr. 101/2016, el trebuie să respecte termenele statuate la art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (1), de 5 sau de 10 zile, după cum valoarea estimată a contractului este mai mare, egală sau mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare. În speță, valoarea estimată, indicată și în fișa de date, este de 290.000 lei, fără TVA, sub pragul de 600.129 lei de la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016, la care face trimitere art. 144 alin. (2) din lege.

Având în vedere că valoarea se situează sub pragul indicat, SC Costa Utilaje SRL trebuia să respecte termenul de 5 zile pentru formularea notificării prelabile și a contestației. Notificarea prealabilă a fost depusă cu mult după împlinirea termenului, ultima zi în care pute fi depusă notificarea fiind „29.12.2016”. Corelativ, ultima zi în care SC Costa Utilaje SRL putea adresa contestație Consiliului a fost „11.01.2017”. Prin urmare, atât notificarea prealabilă, cât și contestația sunt tardiv formulate.

În răspunsul nr. 1402/25.01.2017, înregistrat la Consiliu cu nr. 2958/26.01.2017, SC Costa Utilaje SRL precizează că a transmis

Consiliului originalul contestației și documentele atașate la 25.01.2017. Asupra excepției tardivității, potrivit art. 8 și 6 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, căile de atac se impune a fi formulate în termen de 5/10 zile, în funcție de valoarea estimată a contractului. Formularea din lege este destul de evazivă și scapă de sub controlul părții vătămate. Conform art. 8 alin. (4) teza I din Legea nr. 24/2000, textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fără pasaje obscure sau echivoce, însă redactarea art. 8 și 6 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 este departe de a respecta această regulă.

Cum și în materie de achiziție publică se aplică dispozițiile Codului de procedură civilă, documentul emis de autoritatea contractantă privind rezultatul procedurii trebuia să cuprindă mențiunile pe care le are hotărârea judecătorească, inclusiv calea de atac și termenul de exercitare a ei, respectiv termenul în care ofertantul vătămat se poate adresa fie Consiliului, fie instanței competente. Or, atâta vreme cât un astfel de termen nu este prevăzut în documentul emis de comisia de evaluare din cadrul autorității contractante se poate concluziona fie că nici aceasta nu a cunoscut cu certitudine termenul în care se poate formula calea de atac, fie că a omis cu voință acest aspect, în scopul inducerii în eroare a persoanei vătămate, care ar putea aprecia greșit cu privire la termenul de atac aplicabil.

În adresa nr. 4941/23.12.2016, prin care s-a comunicat rezultatul procedurii de achiziție publică, nu este prevăzut termenul în care se poate formula calea de atac, situație în care, din eroare, SC Costa Utilaje SRL a apreciat că el este de 10 zile de la data comunicării rezultatului procedurii.

Termenul în care a fost formulată notificarea prealabilă are la bază omisiunea autorității de a preciza, în textul adresei de comunicare a rezultatului procedurii, termenul de notificare, situație în care sancțiunea tardivității ar trebui respinsă din cauza culpei autorității contractante.

La 25.01.2017, Comuna Vlădeni transmite Consiliului o completare a punctului său de vedere, indicând momentul la care a primit contestație, pe care o consideră tardivă.

Din examinarea coroborată a materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, după verificarea din oficiu a competenței generale, materiale și teritoriale, potrivit art. 131 alin. (1) C. proc. civ., și după deliberare, Consiliul reține că, prin anunțul de participare nr. 397097, publicat în Sistemul Electronic de Achiziții Publice – SEAP la 29.11.2016, autoritatea contractantă Comuna Vlădeni a inițiat o procedură simplificată în vederea achiziționării unui buldoexcavator, estimat valoric la 290.000 lei, fără TVA. Documentația de atribuire a fost postată în SEAP la 29.11.2016, alături de anunțul de participare.

La procedură s-au prezentat doi operatori economici, respectiv SC MST-RO Utilaje SRL, a cărei ofertă a fost declarată câștigătoare, și SC Costa Utilaje SRL, a cărei ofertă a fost respinsă ca neconformă, rezultat comunicat ambilor operatori la 23.12.2016. Împotriva acestui rezultat, pentru motivele evocate mai sus, ulterior notificării prealabile a autorității și primirii unui răspuns din partea acesteia considerat nemulțumitor, SC Costa Utilaje SRL a învestit Consiliul cu soluționarea contestației ce formează obiectul prezentei cauze.

Preliminar analizării aspectelor sesizate de reclamantă, în contextul invocării excepției formulării tardive a notificării și contestației, raportat la art. 26 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 și art. 248 alin. (1) C. proc. civ., Consiliul este ținut să analizeze cu precădere excepția.

Prin notificarea prealabilă datată 03.01.2017, la peste 10 zile depărtare de la primirea comunicării nr. 4941/23.12.2016, de respingere a ofertei sale, societatea Costa Utilaje SRL a înaintat autorității achizitoare notificarea prealabilă nr. 1381/03.01.2017, prin care solicită revenirea asupra deciziei de respingere a ofertei. În răspunsul său nr. 9/05.01.2017, autoritatea explică motivul respingerii ofertei și adaugă faptul că notificarea a fost depusă cu depășirea termenului legal de 5 zile de la aflarea rezultatului evaluării. Așadar, în aprecierea Consiliului, din actele de la dosar reiese că reclamanta a notificat în mod tardiv respingerea ofertei sale, în raport cu data de 23.12.2016, la care i s-a adus la cunoștință reclamantei măsura respingerii ofertei.

Conform Legii nr. 101/2016, notificarea prealabilă reprezintă „cererea prin care se solicită autorității contractante reexaminarea unui act al autorității contractante, în sensul revocării sau modificării acestuia” [art. 3 alin. (1) lit. e)], se formulează în scris și trebuie să conțină cel puțin neregulile sesizate și măsurile de remediere pe care notificantul le consideră necesare a fi luate [art. 6 alin. (2)].

Conform art. 6 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 101/2016:

(1) **Sub sancțiunea respingerii contestației ca inadmisibilă, care poate fi invocată și din oficiu**, înainte de a se adresa Consiliului sau instanței de judecată competente, persoana care se consideră vătămată **are obligația să notifice autoritatea contractantă cu privire la solicitarea de remediere**, în tot sau în parte, a pretensei încălcări a legislației privind achizițiile publice sau concesiunile, **în termen de:**

[...]

b) **5 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal**, în cazul în care valoarea estimată a procedurii de achiziție publică sau de concesiune este mai mică decât pragurile valorice în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, potrivit legislației privind achizițiile publice, legislației privind achizițiile sectoriale sau legislației privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii.

Pragul valoric în raport cu care este obligatorie transmiterea spre publicare către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene a anunțurilor de participare, în cazul contractelor de furnizare, îl regăsim la art. 7 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice (600.129 lei), la care se face trimitere în art. 144 alin. (2) din lege: *„Publicarea anunțului de participare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene este obligatorie în toate situațiile în care valoarea estimată a contractului de achiziție publică/acordului-cadru este mai mare sau egală cu pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1).”*

În loc să depună la autoritate notificare prealabilă în termenul de 5 zile începând cu cea următoare luării la cunoștință despre respingerea ofertei (23.12.2016), societatea a depus notificarea abia la 03.01.2017, în afara termenului legal, iar autoritatea a răspuns negativ, argumentând că notificarea a fost tardiv introdusă.

Operatorul economic cunoștea respingerea pe care o reclamă de la data comunicării ei și trebuia să manifeste o minimă diligență pentru a o notifica și ataca în termenul legal, dacă dorea revenirea și controlul jurisdicțional asupra ei. Actul vătămător este comunicarea respingerii ofertei, iar termenul de notificare curge din ziua următoare primirii lui, durează 5 zile și s-a împlinit la 28.12.2016, miercuri, zi lucrătoare.

Consiliul nu neagă faptul că SC Costa Utilaje SRL a înaintat comunei notificarea prealabilă nr. 1381/03.01.2017, însă probele de la dosarul cauzei confirmă că înaintarea ei a avut loc, într-adevăr, în afara termenului legal de 5 zile, aspect sesizat în mod judicios de comuna achizitoare. Așadar, autoritatea a procedat legal în privința statuării tardivității notificării, situație în care nu era ținută de adoptarea vreunei măsuri de remediere.

Argumentul omiterii notificării la timp întrucât, în adresa de comunicare a rezultatului, autoritatea contractantă nu a indicat niciun termen în care poate formula notificarea este lipsit de relevanță. Termenele și condițiile de notificare și contestare sunt impuse în Legea nr. 101/2016 și nu sunt lăsate la dispoziția destinatarilor legii. Indiferent dacă organizatoarea achiziției ar indica sau nu un termen limită de notificare prealabilă/contestare, acest aspect nu influențează în vreun fel cerințele legale de formulare a ei, pe care orice destinatar al legii are obligația să le cunoască. Neindicarea etapei notificării de către autoritate nu o exonerează pe contestatoare de obligația legală de a parcurge în termenul dat de legiuitor această etapă înainte de promovarea contestației - necunoașterea legii nu înlătură obligativitatea respectării ei. Respectarea din oficiu a normelor legale constituie o obligație generală a tuturor destinatarilor lor, în baza art. 1 alin. (5) din Constituție. Pentru situația în care destinatarul nu cunoaște normele de drept este pe deplin aplicabil adagiul *nemo censetur ignorare*

legem – nimeni nu poate fi considerat că nu cunoaște legea, ceea ce înseamnă că legea rămâne obligatorie chiar și în ipoteza necunoașterii ei.

Atât la momentul comunicării nr. 4941/23.12.2016, cât și la cel al introducerii notificării administrative era în vigoare Legea nr. 101/2016, astfel că reclamanta avea cunoștință – în virtutea prezumției cunoașterii legii, rezultantă a principiului *nemo censetur ignorare legem* –, de faptul că aceasta este cea care guvernează raporturile juridice puse în discuție. Ca atare, Consiliul trebuie să judece procesul în baza unor norme a căror existență era cunoscută încă de la aflarea actului vătămător de către SC Costa Utilaje SRL și declanșarea ulterioară a procesului.

Consiliul apreciază, totodată, că pretinderea informării din partea autorității despre existența Legii nr. 101/2016 și a notificării pe care o impune vine să răstoarne chiar prezumția irefragabilă *nemo censetur ignorare legem*. Dacă legea, în speță Legea nr. 101/2016, este publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit acestui adagiu, oricare cetățean intră sub incidența prezumției absolute de cunoaștere a legii. Ca atare, nu este justificată o informare specială din partea autorității contractante asupra conținutului unei atare legi.

În condițiile în care, potrivit principiului că nimeni nu se poate apăra invocând necunoașterea legii, titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unor anumite condiționalități, fără a înțelege să le respecte, acesta nu are decât a-și imputa propriei lipse de diligență consecințele negative pe care este ținut să le suporte și cătuși de puțin textului de lege (a se vedea, *mutatis mutandis*, decizia [nr. 704](#) din 25 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 29 iunie 2010, decizia nr. 290 din 11 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 05 mai 2008, decizia nr. 967 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 26 noiembrie 2007, decizia nr. 747 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1009 din 19 decembrie 2006 și decizia nr. 272 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 11 august 2004, toate pronunțate de Curtea Constituțională).

Pe de altă parte, achiziția demarată la 29.11.2016 fiind supusă Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, trebuie observat că această lege nu instituie obligația autorității de a indica ofertanților, în adresele de comunicare a rezultatului procedurilor de atribuire, „data-limită până la care au dreptul de a depune contestație”, cum statua Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 la art. 207 alin. (2) lit. d). Legea nr. 98/2016 cunoaște o redactare diferită, la

art. 215 alin. (2): „În cadrul comunicării privind rezultatul procedurii prevăzute la alin. (1), autoritatea contractantă are obligația de a cuprinde:

a) fiecărui candidat respins, motivele concrete care au stat la baza deciziei de respingere a solicitării sale de participare;

b) fiecărui ofertant care a prezentat o ofertă inacceptabilă sau neconformă, motivele concrete care au stat la baza deciziei autorității contractante;

c) fiecărui ofertant care a depus o ofertă admisibilă, dar care nu a fost declarată câștigătoare, caracteristicile și avantajele relative ale ofertei/ofertelor desemnate câștigătoare în raport cu oferta sa, numele ofertantului căruia urmează să i se atribue contractul de achiziție publică sau, după caz, ale ofertantului/ofertanților cu care urmează să se încheie un acord-cadru;

d) fiecărui ofertant care a depus o ofertă admisibilă, informații referitoare la desfășurarea și progresul negocierilor și al dialogului cu ofertanții.”

Așadar, la redactarea comunicării nr. 4941/23.12.2016, autoritatea s-a ghidat după normele legale în vigoare, iar nu a urmărit să o inducă în eroare pe reclamantă.

Totodată, nu există nicio rațiune pentru a asimila sau echivala comunicarea anterioară unei hotărâri judecătorești și a i se aplica dispozițiile Codului de procedură civilă, mai cu seamă că respectiva comunicare constituie un act de drept material, iar nu unul de drept procesual și, cu atât mai puțin, unul jurisdicțional (hotărâre judecătorească).

Transpuse la datele speței, cele de mai sus conduc la concluzia că autoarea contestației nu a respectat normele art. 6 alin. (1) lit. b) din lege, omițând să transmită în cele 5 zile acordate de legiuitor notificarea împotriva respingerii ofertei sale, ceea ce atrage sancțiunea inadmisibilității contestației [sancțiunea nu este tardivitatea, întrucât art. 6 alin. (1) din lege prescrie respingerea contestației ca inadmisibilă].

După cum a statuat și Curtea de Apel Suceava, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în decizia nr. 807 din 2 august 2016, Consiliul este obligat să verifice dacă notificarea prealabilă a fost realizată în termenul legal. Tardivitatea notificării atrage inadmisibilitatea contestației:

Cu privire la capătul de cerere vizând anularea deciziei Consiliului, Curtea consideră că acesta este nefondat.

Sub un prim aspect, Curtea consideră că termenele reglementate de art. 6 alin. (1) sunt termene imperative legale. Totodată, Curtea reține că nerespectarea acestor termene legale imperative atrage sancțiunea decăderii din exercitarea dreptului, dacă legea nu prevede expres altfel, iar actul de procedură efectuat peste termen este lovit de nulitate, astfel cum prevede și art. 185 alin. (1) C. proc. civ.

Contrar opiniei petentei și în acord cu decizia Consiliului, Curtea consideră că norma juridică ce reglementează termenele anterior precizate (ca întreaga reglementare

privind notificarea prealabilă cuprinsă în art. 6 și 7 din Legea nr. 101/2016) este o normă de ordine publică și nu de ordine privată. În acest sens, Curtea constată că este reală susținerea petentei că în expunerea de motive a Legii nr. 101/2016 legiuitorul justifică introducerea notificării prealabile prin prisma necesității de a încuraja dialogul prealabil între autoritățile contractante și operatorii economici, însă petenta ignoră, în acest context, scopul Legii nr. 101/2016. Astfel, conform art. 1 alin. (3) din Legea nr. 101/2016, scopul acestei legi îl constituie asigurarea, la nivel național, a unor mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor. Prin urmare, privită din această perspectivă, pentru instanță este evident că procedura notificării prealabile depășește simplul interes privat al unui participant la o procedură de atribuire a unui contract de achiziție publică, ea fiind concepută cu scopul de a asigura celeritate în realizarea interesului public.

Totodată, curtea nu poate reține apărarea petentei care invocă faptul că Consiliul nu mai putea invoca tardivitatea depunerii notificării prealabile. În acest sens, din analiza dispozițiilor legale care reglementează notificarea prealabilă, Curtea constată că legiuitorul insistă asupra faptului că neîndeplinirea procedurii notificării prealabile, în termenul legal, atrage sancțiunea respingerii contestației ca inadmisibilă, astfel cum rezultă din art. 6 alin. (1) și (10) din Legea nr. 101/2016. Prin urmare, întrucât sancțiunea este respingerea contestației (iar nu a notificării) ca inadmisibilă (inadmisibilitate care poate fi invocată și din oficiu), este evident că Consiliul este obligat să verifice legalitatea sesizării sale, respectiv să verifice dacă procedura notificării prealabile a fost realizată în acord cu normele legale imperative care o reglementează.

De altfel, conform art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul poate respinge contestația ca fiind nefondată, tardivă, lipsită de interes, lipsită de obiect, introdusă de o persoană fără calitate sau de o persoană care nu are calitatea de reprezentant, precum și pe orice altă excepție de procedură sau de fond, care împiedică soluționarea pe fond a contestației.

De asemenea, după cum s-a arătat anterior, este evident că **numai îndeplinirea procedurii de notificare prealabilă în termen legal conferă eficiență juridică acestei proceduri**, fiind dificil de acceptat, în contextul Legii nr. 101/2016, că procedura notificării prealabile ar putea fi realizată oricând de către un participant la procedură și în lipsa unui răspuns legat de acest aspect al autorității contractante notificarea ar putea fi privită de Consiliu sau instanța de judecată ca fiind valabilă întrucât, în acest caz, scopul legii de a asigura mecanisme și proceduri efective, rapide și eficiente de sesizare și remediere a neregulilor, care să garanteze respectarea dispozițiilor legale privind atribuirea contractelor, ar deveni unul iluzoriu.

Curtea nu va reține nici apărarea petentei care critică soluția dată de Consiliu și sub aspectul încălcării principiului „*non reformatio in peius*” întrucât, invocând din oficiu excepția tardivității, acestea i s-a îngreunat situația în propria cale de atac. În acest context, Curtea arată că procedura în fața Consiliului este o procedură administrativ-jurisdicțională de primă instanță și nu într-o cale de atac, astfel încât principiul invocat nu este incident.

De asemenea, Curtea nu va reține nici apărarea petentei prin care invocă faptul că, deși notificarea prealabilă a fost tardiv depusă, întrucât autoritatea contractantă nu a invocat acest aspect, cauza de nulitate a fost acoperită, ceea ce duce la salvarea actului de procedură realizat cu încălcarea legii. În acest sens, Curtea constată că, sub un prim aspect, raționamentul petentei se raportează la dispozițiile art. 193 alin. (1) și (2) C. proc. civ. (reglementare în contextul căreia neîndeplinirea procedurii prealabile poate fi invocată doar de către pârât, prin întâmpinare, având astfel caracter relativ) și nu la dispozițiile art. 6 din Legea nr. 101/2016 (reglementare în contextul căreia, după cum s-a arătat mai sus, procedura notificării prealabile are caracter de ordine publică, inadmisibilitatea putând fi invocată și din oficiu).

Nici analizată din perspectiva dispozițiilor art. 177 C. proc. civ. această apărare a petentei nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 177, ori de câte ori este posibilă înlăturarea vătămării fără anularea actului, judecătorul va dispune îndreptarea neregularităților actului de procedură. Cu toate acestea, nulitatea nu poate fi acoperită dacă a intervenit decăderea ori o altă sancțiune procedurală sau dacă se produce ori

subzistă o vătămare. Actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia. Or, în cauza de față, nulitatea procedurii notificării prealabile este determinată de decăderea petentei din dreptul de a mai depune notificarea, iar cauza acestei nulități nu dispăruse la momentul soluționării de către Consiliu a contestației.

Față de aceste considerente, se va respinge plângerea ca nefondată.

Având în vedere ansamblul considerentelor expuse, în temeiul art. 6 alin. (1) și al art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, se va respinge ca inadmisibilă contestația SC Costa Utilaje SRL nr. 1397/16.01.2017, în contradictoriu cu Comuna Vlădeni.

Raportat la dispozițiile art. 26 alin. (1) din lege și la cele corespondente din art. 248 alin. (1) C. proc. civ., operând excepția inadmisibilității contestației, Consiliului îi este interzisă cercetarea și pronunțarea în privința fondului contestației.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, contestația SC Costa Utilaje SRL nr. 1397/16.01.2017, în contradictoriu cu Comuna Vlădeni.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile de la comunicare.

PREȘEDINTE,
Maria-Liliana BĂZĂR

MEMBRU,
Daniela ARSINTIOAIA-CHECHE

MEMBRU,
Daniel ȘERBAN

Redactată în patru exemplare, conține nouă pagini.